ROBBEDOES

HEB JE "VIER AVONTUREN VAN ROBBEDOES" GELEZEN ?

JA ! EN OOK " ER IS EEN TOVENAAR IN ROMMELGEM "

IK HEB " DE ZWARTE HOEDEN "

MAAR IK HEB **"ROBBEDOES EN DE ERFGENAMEN,,** ONTVANGEN, HET VIERDE ALBUM VAN **" ROBBEDOES EN KWABBERNOOT,,**. DAT IS AL EEN PAAR DAGEN IN DE BOEKWINKEL TE KRIJGEN.

BELGIE : 5 fr. NEDERLAND : Abonné's : 30 ct. Losse nummers : 35 ct. Weekblad. — 15e Jaargang. — Nr. 713. — 26 November 1953. — 24 blz.

ZIE VERVOLG BLADZ. 4

Xaverius
VERTELD DOOR DE MINSTREEL
XAVERIUS WANHOOPT ER AL AAN OOIT IN CHINA TE KOMEN, ALS EEN KOOPMAN BELOOFT HEM ERHEEN TE BRENGEN. MAAR ZAL HIJ WOORD HOUDEN ?

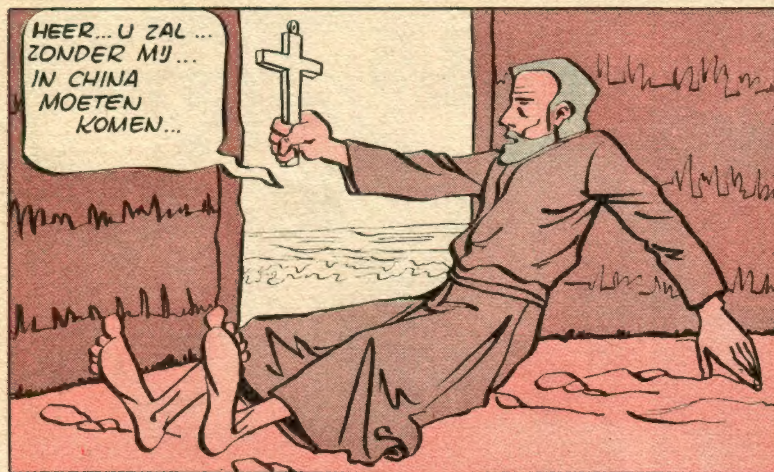

WELDRA BEN IK IN CHINA!

MAAR WAAROM BLIJFT HIJ ZOLANG WEG?

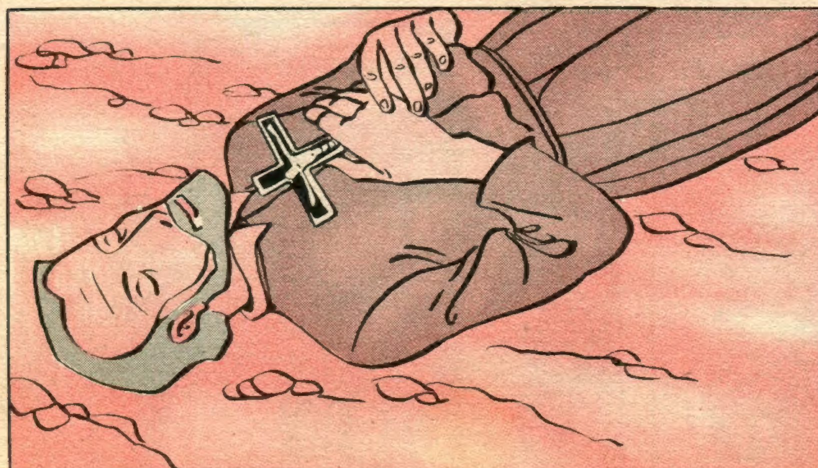

HEER, IK VREES DAT HIJ NIET KOMT!

DIE AVOND!
HELAAS, VANDAAG ZAL HET NIET ZIJN!

XAVERIUS WACHTTE VERGEEFS TWEE DAGEN LANG : ZIJN DROEFHEID WAS ONTZAGLIJK! HIJ WERD ERNSTIG ZIEK!

HEER... U ZAL ... ZONDER MIJ ... IN CHINA MOETEN KOMEN...

IK HEB GEDAAN.. WAT IK KON...

HET SPIJT ME DAT IK DIT MOOIE VERHAAL ZO SLECHT VERTELD HEB. VERGEEF DE KLEINE MINSTREEL, MAAR JUICH VAN HARTE DE RIDDER TOE MET HET VURIGE GEMOED!
EINDE

HET SPEURDERSWERK VAN Jan KORDAAT

DE BEVRIJDING van PROF. STAGMUS

JAN IS DE WREDE POLDEVISCHE POLITIE IN HANDEN GEVALLEN. GELUKKIG HEEFT EEN PARTISAAN DIT BIJGEWOOND EN GAAT SNEL ZIJN MAKKERS WAARSCHUWEN

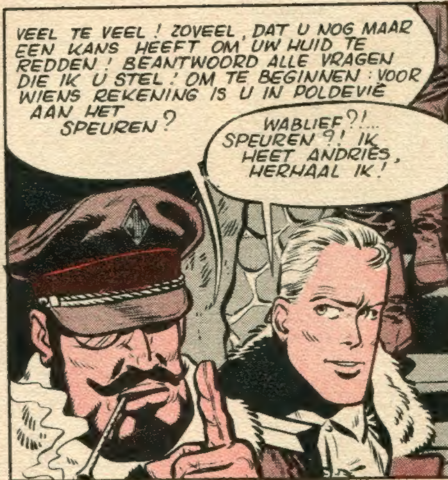

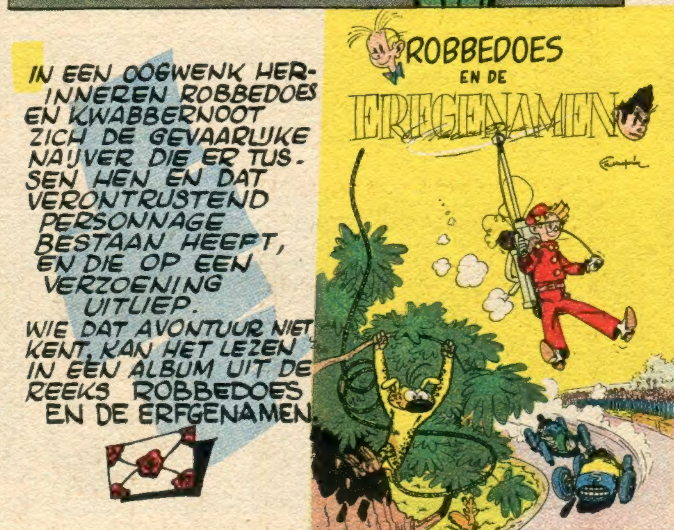

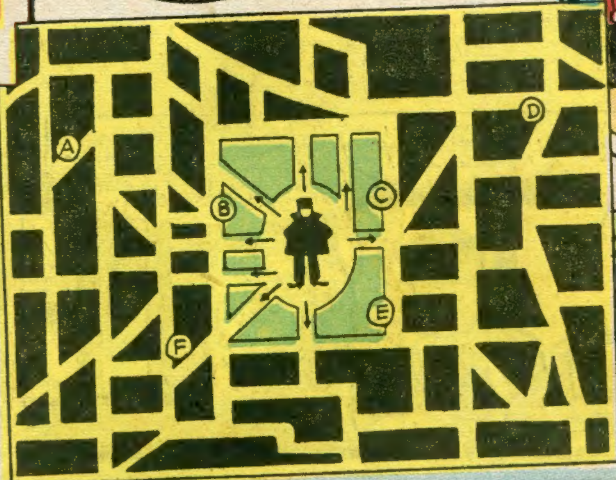
WORDT VERVOLGD.

WIE WEET HET ?

IK WIL JE HANDIGHEID EENS OP DE PROEF STELLEN!... KUN JE VAN HUIS AF ACHTEREENVOLGENS NAAR DE VERSCHILLENDE PADVINDERS (B,C,D,E,F) GAAN, ZONDER DAT DE AGENT DIE OP HET PLEIN IN HET HART VAN DE STAD STAAT JE ZIET? EN JE TOCHT THUIS (A) EINDIGEN?

KAN HET EN LANGS WELKE WEG?...

1

KUN JE ME ZEGGEN WAAROM DE EIGENAREN DEZE DINGEN WEGGEGOOID HEBBEN?

NU WETEN JULLIE HET?

2

EN NU EENS ZIEN HOE SCHRANDER JE BENT!... ZEVEN MENINGEN ZIJN ER OVER DEZE VOGEL GEUIT...

1 EEN MOOIE VEER VOOR MIJN HOED!...
2 DIE ZAL WEL LEKKER ZIJN!...
3 DAT IS EEN CALCHARUS VULGARIS!...
4 WAT EEN MOOIE KLEUREN!...
5 IK ZOU HEM VRIJLATEN!...
6 DAT GEEFT OVERAL VUILIGHEID!
7 MET ERWTJES IS HET VAST OM VAN TE SMULLEN!...

WAT HEEFT ELK VAN DIE PERSONEN GEZEGD?

3

1. 100m. 200m. 400m. 800m...
2. 31, 28, 31, 30, 31...
3. 45 MIN. 15 MIN. 45 MIN...
4. 1852 m. ????...

NOG IETS STERKERS! WAT STELLEN DEZE REEKSEN CIJFERS VOOR ????...

4

VERBLUF JE VRIENDJES...

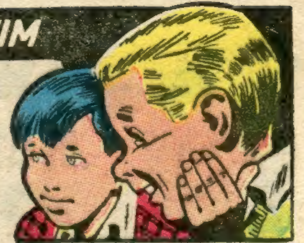
WED MET HEN DAT ZE NIET RECHTOP KUNNEN STAAN TERWIJL ZE EEN KRUKJE OPTILLEN!... LAAT HEN TEGENOVER EEN MUUR GAAN STAAN, HET KRUKJE VASTHOUDEND, MET HUN VOETEN 40 CM. VAN DE PLINT AF. LAAT HEN NU HET KRUKJE NEERZETTEN, TERWIJL ZE MET HUN HOOFD TEGEN DE MUUR STEUNEN! DAN ZULLEN ZE GEEN KANS ZIEN OVEREIND TE GAAN STAAN TERWIJL ZE HET KRUKJE OPTILLEN! 1.44.

ZIE OPLOSSINGEN PAGINA 19

E. Paape

UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

SLAVENOPSTAND

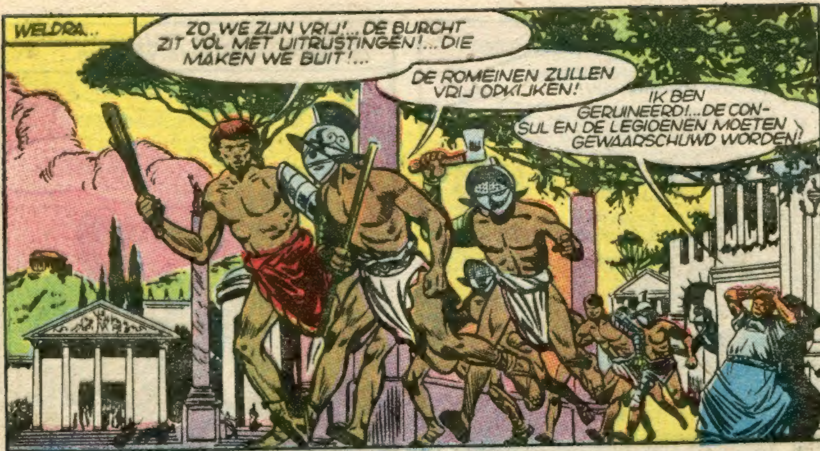

VERVOLG PAGINA 8 EN 9

NA EEN VERWOED GEVECHT DELVEN DE ROMEINEN HET ONDERSPIT...
ZE MOETEN ER ALLEMAAL AAN GELOVEN!
HOERA!... ONZE BOEIEN ZIJN OPNIEUW VERBROKEN!
LATEN WE MET DE PAARDEN OOK DE WAPENS EN DE BAGAGE NEMEN!
WE KUNNEN MISSCHIEN NOG VLUCHTEN!

DAT SUCCES BRENGT TALLOZE ANDERE OPSTANDELINGEN BIJ SPARTACUS...
WE ZIJN AL 10.000 MAN STERK!
LATEN WE ROME OVERROMPELEN!
NEEN!.. DIT SCHIEREILAND BIEDT PLAATS GENOEG OM ONS TE ORGANISEREN!

MAAR DE VOLGENDE MORGEN...
WE ZIJN AAN ALLE KANTEN INGESLOTEN DOOR DE ZEE EN DE ROMEINEN!
DE ROMEINEN?.. DAT KAN NIET! WAAR ZIJN DIE?

DAAR!... DIE VOEREN NIETS GOEDS IN HET SCHILD!
ZE SPITTEN DE AARDE WEG! WAT BETEKENT DAT?

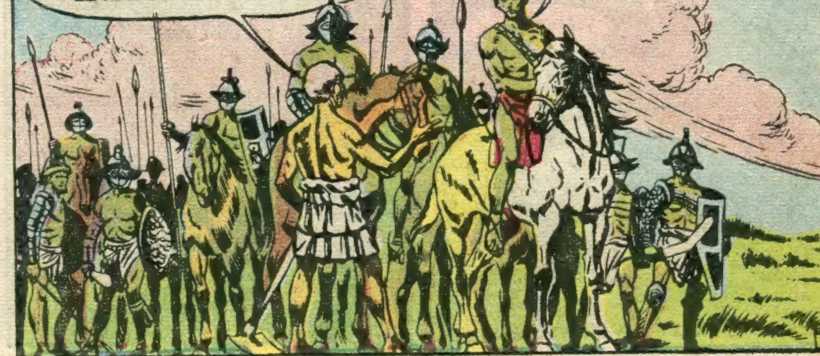

DAGEN EN WEKEN GAAN VOORBIJ...
GRAVEN JULLIE EEN KANAAL NAAR ZEE?
WE SNIJDEN JE VAN HET VASTELAND AF MET VIJFTIEN MIJL VERSPERRINGEN! GEEF JE OVER ALS JE NIET VAN HONGER EN DORST WIL OMKOMEN!
VOLG MIJ, DOODSTIL!
VOORUIT!... KLAAR VOOR HET GEVECHT!

LAFAARDS ZIJN JULLIE!... JE DURFT NIET EENS AANVALLEN!
WIE 'T LAATST LACHT, LACHT HET BEST!
SPARTACUS!... HET KAMP IS DOOR HET VUUR VERNIELD!

SPARTACUS WACHT DE NACHT AF... DAN...
WE VULLEN DIT DEEL VAN DE LOOPGRAAF OP EN OP MIJN TEKEN...
BEGREPEN!.. WE BREKEN DOOR DE BLOKKADE HEEN!

BIJ HET AANBREKEN VAN DE DAG ZIJN ALLE GLADIATOREN GEZOND EN WEL...
GEEN ROMEIN TE ZIEN!.. EIGENAARDIG!
KIJK! DIE LANDBOUWER GEEFT ONS EEN TEKEN! WE MOETEN HEM ONDERVRAGEN!

JE BENT IN EEN VAL GELOPEN, SPARTACUS!... DRIE ROMEINSE LEGERS LIGGEN OP DE LOER: CRASSUS RECHTS, POMPEJUS VOOR ONS EN LUCULLUS RECHTS.
WAT EEN EER!... OCH... IK WEET WAT ME TE DOEN STAAT!

WE ZULLEN OVERWINNEN OF STERVEN VRIENDEN!... ZWEREN JULLIE MET MIJ TE VECHTEN TOT HET BITTERE EINDE?...
JA, LIEVER DAT, DAN OPNIEUW SLAAF TE WORDEN!

IN ORDE!... BRENG ME NU MIJN STRIJDROS!
HIER IS HET!

O!... STOP!
WAT DOE JE TOCH?!

WAAROM DEED JE DAT?.. WE HEBBEN ER GEEN ENKEL TE VEEL!
ALS OVERWINNAAR ZAL IK ER GENOEG BIJ DE ROMEINEN VINDEN, MAAR ALS IK VERLIEZER BEN WIL IK NIET VLUCHTEN!
ALARM!... DE ROMEINEN!

ER VOLGT EEN HOMERISCHE STRIJD, MAAR DEZE KEER WORDEN DE GLADIATOREN VERPLETTERD...
ZE WIJKEN!... MET VERDUBBELDE KRACHT ER OP LOS!
RED ONS, SPARTACUS!
HOUDT MOED!

GEEF JE OVER, OF...
NOOIT!... DAAR!... LEVEND ZUL JE ME NIET KRIJGEN!...

DE LIJKEN VAN MIJN VIJANDEN HINDEREN ME!... AAAAA!...
DE GENADESTOOT!
ZO!

ZO STIERF SPARTACUS!... ZIJN NAAM BLIJFT IN DE GESCHIEDENIS HET ZINNEBEELD VAN HET GOED RECHT DAT VERDRUKT WORDT EN VOOR ZIJN VRIJHEID STERFT... HOEVELEN ZIJN ER SEDERT NIET GEVALLEN ZOALS HIJ!...
4

SNUFFELTJE VERTELT...

over WILLEM TELL naar het BUSKRUIT.

IEDEREEN van jullie heeft zeker wel eens gehoord van Willem Tell, de Zwitserse vrijheidsheld. Opgepast, **PALLIETERKEN** uit **Beersel-Dries** ! Dit is geen geschiedenis maar een... legende, een sage. Voor wie ze niet kent, volgt ze hier in het kort.

Zwitserland was aan Oostenrijk onderworpen. De hatelijke Oostenrijkse gezagvoerder over het kanton Uri, Gessler, eiste van elke voorbijganger neer te buigen voor... zijn hoed, die op de grote markt van Altdorf stond uitgestald !... Willem Tell leende zich niet tot dergelijke komedie. Hij werd door Gessler veroordeeld om met zijn kruisboog een appel van het hoofd van zijn eigen zoon weg te schieten. Weigerde hij, dan zou hij samen met het kind gedood worden !

Willem Tell was gelukkig een puik schutter en hij volbracht schitterend de wrede proef. Daarmee zou alles geëindigd zijn, had Tell niet aan het volk verklaard bij een eventuele mislukking de tyran Gessler zelf te zullen doden !

Dat was Gessler ter ore gekomen. Hij liet Willem Tell geketend op een boot over het Vierwoudstedenmeer voeren om hem te Küssnacht in de kerker te werpen. Op het meer brak echter een storm los. Tell wist te ontsnappen en naar de wal te zwemmen. Op de weg naar Küssnacht doodde hij Gessler. Dat was het teken tot een algemene opstand en de Oostenrijkers werden het land uitgegooid. Later moet Willem Tell in de Schächenrivier van het kanton Uri verdronken zijn. Toen hij een kind uit de woeste golven had gered, werd hij zelf door deze stroom meegesleurd...

Jullie zien, rakkers : een verhaal dat best mogelijk helemaal waar kan zijn. Vooral tijdens de Romantiek maakte het opgang en kon het zelfs Schiller bekoren. Die maakte er een drama in vijf bedrijven van.

Bij nader onderzoek blijkt echter, dat deze legende zeer, zeer oud is en... van IJslandse oorsprong ! Zij werd in de Middeleeuwen naar Zwitserland « overgeplant ». Lange tijd werd ze voor historisch gehouden. Er werden zelfs drie « Willem Tell-kapellen » opgericht, waaronder de vermaarde aan de boorden van het prachtige Vierwoudstedenmeer. Ook bestaan er monumenten te zijner ere, o.a. het bekende te Altdorf... Voor Zwitserland is hij het symbool van de Zwitserse vrijheids- en onafhankelijkheidsgeest. Net zoals wij, Vlamingen, een Tijl Uilenspiegel hebben !

Dat Piet Kwabbernoot het buskruit niet heeft uitgevonden **ZEE-ROVER KID** uit **Heist aan Zee**, is een gemeenplaats geworden. Maar... heeft één van ons dat wel gedaan ? Het buskruit is al zo oud ! De Chinezen moeten meer dan duizend jaar geleden daarmee al « gewerkt » hebben. Bij ons deed het eerst in de volle Middeleeuwen zijn intrede. Wie het juist uitvond, zal wel niet meer te achterhalen zijn. Barthold Schwarz, een monnik, leerde Snuffel vroeger op school. Die moet het echter niet gedaan hebben...

Nobel dan ?... Nobel geldt voor de uitvinder van het dynamiet. Dat is weer heel wat anders dan buskruit (en veel gevaarlijker !). Ik zou voor jullie inderdaad netjes de formule ter bereiding van beide « poeders » kunnen neerschrijven, maar... ik zal me wel wachten ! Sommige rakkers zouden misschien « de daad bij het woord » voegen en een halve straat de lucht in jagen en zichzelf erbij. Ik zeg hier enkel, dat dynamiet met nitroglycerine en pijpaarde vervaardigd wordt, terwijl buskruit een mengsel is van salpeter, houtskool van bepaalde houtsoorten en zwavel, alle stoffen waarmee de alchimisten — voorlopers van onze scheikundigen in de Middeleeuwen — kwistig mee omsprongen. Dynamiet ontploft door een schok en buskruit door een vlam.

Wat gebeurt er nu bij zulke ontploffing ? Bij het ontvlammen van buskruit grijpt er een scheikundige verandering plaats, die een enorme massa gas doet ontstaan. Die gassen zoeken een uitweg. Vinden zij die niet, dan wordt door de geweldige druk alles in de omgeving ingedrukt en omvergeworpen.

Bij de huls van een kogel is geen andere uitweg dan langs de punt. De ontbranding gebeurt door het slaghoedje onder aan de patroon. Dat slaghoedje brengt het vuur aan de lading, die bliksemsnel ontbrandt. De patroon zit gevat in de stevige ijzeren loop, zo dat de gassen de huls niet kunnen stuk trekken. Er is maar één ontwijking mogelijk : de kogel wordt met een geweldige kracht uit de huls gedrukt en suist langs de loop de richting in, waar men hem hebben wil, sneller dan het geluid. Om hem een draaiende en dus doorborende kracht te geven is de loop van het geweer aan de binnenkant van een spiraalvormige groef voorzien. Toch is er een zekere druk van de gassen in de andere richting ! Vandaar de terugslag op de schouder van de schutter !

Maar... daar zie ik Sjarel de Zetter opduiken ! Tot volgende week, rakkers !... **Met Robbedoes Vooruit en Vooraan ! !**

Je trouwe SNUFFELTJE.

Onze Knollentuin

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». Wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».
Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.
Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Zwarte Piet zal weer present zijn !
Dit « Beveren's afscheid » moet bekend zijn.

Een wel eigen-aardig tuintje deze week ! Natuurlijk geven we onmiddellijk het goede nieuws door, dat **DE WITTE KRAAI** uit Ulbeek uit het paradijs vernam en dat — als Sjarel nog een plaatsje vindt — zelfs geillustreerd onze knolplantlustigen zal bereiken. Laat ons echter hopen, dat volgend Sinterklaasfeest onze roemruchte Kwabber nog niet dood is, Romain ! Nog een eervolle vermelding voor **BLAUWE SPERWER 29.758** uit **Antwerpen**, die wat droog — maar hoe kan het ook anders — een brandje in het Atheneum verslaat. Piet Kwabber, Sinjoor met de Sinjoren, laat je hartelijk groeten.

HOGE PIETEN

(Door onze verslaggever uit het voorgeborchte)

Sint Pietersburg, November 1953.

Met enigszins schichtig gebaar kijkt Sint Pieter of zijn schoenzolen niet te stoffig zijn en tilt ze dan kreunend op zijn rommelig bureautje.

— Dat is de grootste onzin die 'k ooit hoorde, zwarte kachel, moppert hij.

Sint Pieter is deze morgen met het verkeerde been uit bed gestapt. Dan wil hij ruziën als vroeger.

Nijdig vervolgt hij :

— Een maand voor de grote kinderdag wordt Nicodemus al snipverkouden, doordat hij in de tocht blijft staan. Dat is niks erg (er gebeurt meer). Maar nu wil jij ook al niet met Sinterklaas mee, omdat ze het daar op moeder aarde wat al te bont maken !... Dat gaat maar in staking, en zo zou het Klaas alleen moeten opknappen ! Jongeman, dat valt niet in mijn smaak !...

Als Zwarte Piet echter blijft koppen, zal Sint Pieter het liever met zachtheid proberen. Hij presenteert Piet een lekkere sigaar, een bijna zwarte Havana en neemt er zelf ook eentje. Daarop dient Sint Jan Bergmans (die hofmeester is) een likeurtje op... Hopelijk brengt dat de zaak op dreef...

— Ja, hm, dat is echt een fijn glaasje, smakt Piet.

Hij vervolgt echter boosaardig :

— Maar voor geen millioen flessen ga ik dit jaar, met mijn jicht naar beneden.

— Volgend jaar kan ik misschien Kwabbernoot als plaatsvervanger sturen. Een heel pienter Pietje, maar hij moet eerst dood zijn.

Sint Pieter begrijpt Piet wel 'n beetje. Ook hij weet wat rheumatiek is !

Zwarte Piet bijt op zijn Havana tussen zijn dikke lippen. Hij is het stillekensaan beu geworden in ons modern wereldje met trams en vrede, die aan een draadje bengelen, vredesconferenties om oorlog te verklaren, enz. Ook hij wordt elk dagje vier en twintig uurtjes ouder !

— Allee toe, probeert Sint Pieter en puft zijn Havana aan.

— Nee, nee, tienmaal nee ! Nog voor geen millioen !...

Piet's vuist komt krakend op 't bureautje terecht. De drank heeft bij hem blijkbaar een verkeerde uitwerking !

— Ge vergeet de Robbedoesrakkers ! Dat zijn me toch nog kerels, zegt Sint Pieter zacht.

Een kwartier later is alles in kannen en kruiken, behalve de likeur. Hoe, weet ik niet. Sint Pieter laat de Havana's nog een toertje maken. Zwarte Piet loert even door een gaatje van de vloer des hemels naar beneden, waar ontelbare lichtjes pinken.

— Ik kom, hoor, glundert hij en doet nog een trekske.

DE WITTE KRAAI uit **Ulbeek (Wellen).**

En nu komt het ! Twee broers en één zus uit Beveren-Roeselare zijn al sinds de lagere school trouwe lezers van « Robbedoes » en zeker sinds hun collegejaren ook trouwe knollenplanters. Nu is Rita echter al op Poëzie, Luc haalde Rhetorica en Jef zendt zijn (laatste) knolletje op uit Leuven, waar hij dus waarschijnlijk als eerste jaars is aangeland. Tja, altijd dat herbeginnen, maar dat is het bestaan van zonnen, zondaren en studenten. Dichter Jef is hiermee onze Knollentuin ontwassen. Het wordt een prettig afscheid. Toevallig is er werk van heel de familie en bij wijze van hulde plant Snuffel dat nu in dit éne tuintje bijeen ! Voor jullie iets om te bewaren en voor alle rakkers en rakkeresjes-knollenplanters een bewijs, hoe trouwe medewerking op hoge prijs gesteld wordt. Kritiek blijve van deze blije gebeurtenis verre, al smelten boots- en levenslied niet helemaal samen, krijgt dichter Jef enige opmerkingen achterna en blijft Dingaan in zijn geheimzinnigheid volharden. Beleefd laten we **SNEEUWKLOKJE 29.098** uit **Beveren-R.** voorgaan.

HET LIED

Mijn dagtaak is gedaan. Ik ben als een op het strand-getrokken boot, luisterend naar het lied van het avond-getij.

Met beide spanen stevig in de gespierde handen baant de roeier zich zijn weg. Hij brengt verlofgangers naar hun verblijf aan zee terug. Weer is, op een boogscheut na, de laatste tocht volbracht. Weer zal de roeier de boot op het witte strand trekken en haar alleen achterlaten.

Geen enkele keer heeft de boot het wisselend lied naar de zee kunnen beluisteren. Telkens overschreeuwden luidruchtige stemmen deze vertrouwde geluiden... Reeds bij de eerste morgentocht had de kleine boot heimwee naar het rustig strandje, waar zij kon nasoezen over het zingen van het tij.

De mensen hebben nu de sloep verlaten. Ook ik, die voor de zoveelste keer deze tocht heb meegemaakt. De ratelende kindertongen van de mij toevertrouwde kleintjes hebben zoveel te vertellen, dat niemand van ons nog omziet naar het eenzame bootje, dat dromend op het verlaten strand achterblijft en nu luistert naar een ver, langzaam-naderend lied. Een lied, dat verhaalt van de voorbije dag, dat haar wijst op het mooie en edele van haar taak. Nu begrijpt de kleine boot, dat zij er niet is om hier te blijven nasoezen en enkel het getijlied in zich op te nemen.

Heeft zij de mensen de roep van de zee niet geleerd ? En is zijzelf voor hen niet onafscheidelijk met de zee geworden ?

Zo beseft de kleine boot de volle omvang van haar taak. Nu is zij gelukkiger dan ooit en het wordt een beurtzang tussen twee trouw-verbonden vrienden : boot en water.

Ik heb mijn kleintjes in bed gestopt. Daarmee is ook mijn dagtaak ten einde. Door het openstaande venster kijk ik de donkere nacht in en luister naar een verre stem in mij, die mijn mooie taak bezingt. Wel zie ik nog enkele schaduwzijden, maar ik voel, hoe het lied in mij sterker zingen gaat.

Nu weet ik, dat mijn werk bij en tussen het volk is, mee in de grote mensenstroom, zoals elk mens. Dat lied heb ik overdag geen enkele keer kunnen beluisteren, maar misschien hebben anderen het gehoord en is het tot hen doorgedrongen !

Ja, het is goed zo, zijn taak te verstaan. Door mijn venster zie ik de grauwe schaduw van de kleine boot, die schijnt ingesluimerd bij het lied van het vredig getij.

SNEEUWKLOKJE 28.098 uit **Beveren-R.**

En nu het afscheid ! Snuffel meent **JEF** uit **Beveren-R.** geen groter genoegen te kunnen doen dan in dit verband zijn afscheidsbrief in zijn geheel te laten afdrukken.

BESTE SNUFFEL,

Kijk, hier krijgt u heel onverwacht mijn zwanenzang ! Het is als met de dood. Die overvalt ons ook, als we hem het minst verwachten. Ja, het dichten of rijmelen (zoals u het noemen wilt) laat me voor mijn verder leven zo koud als... ijskreem. Ik zeg samen met Johan Daisne :

« Bah ! 't Is mijn laatste vers,
'k Ga rapen planten, kaas verkopen, pro- [za leven ! »

Dikwijls heb ik reeds, overtuigd als van mijn geloof, gezegd : « Nu is 't mijn laatste vers ! » Maar telkens wendde ik mijn gelaat opnieuw naar de lieve muze, die als de nixe, de Lorelei mij verlokte. Nu echter heb ik haar voor immer en altijd mijn brede rug toegekeerd.

En de reden waarom ik geen verzen meer schrijven zal ?

«De dichters, o, de arme heren, Here God,
Ze dichten zonder ernst. »
aldus nogmaals Daisne.

Ja, Snuffel, ik heb soms zo'n compassie met mezelf, als ik nog eens mijn verzen overlees, dat ik stilletjes foeteren moet : « Poëet ». En als ik dan maanden daarna, die gemoedsbeschrijvingen herlees, die via de pen mijn hart ontvlogen, dan denk ik : « Och dwaas ! » en ik heb medelijden.

De eerste en voornaamste reden echter is en blijft het feit, dat de spreuk : « Poeta nascitur, orator fit » nu eenmaal een onomstotelijke waarheid bevat.

Ik werd helaas — of moet ik zeggen gelukkig (want poëten zijn maar rare mensen, zegt men) — niet met ganzenveren in de wieg gelegd !

Maar... « Wij zijn een volk van dichters ! ! ! » En iedereen waagt alsens zijn kans, hopend ook geroepen te zijn. Ongemeen zovelen zich kampioenen in de dop wanen. Nauwelijks de schoolbanken verlaten, of ze grijpen naar een koersvelo, in de vaste overtuiging eens te worden wat hun idool, hun favoriet nu is !

Daarom dus, als waardige telg van dit geslacht, alvorens in het volle leven te treden en mee te worstelen in de grote ring, heb ik me ook laten verleiden door het vriendelijk lachen van de lieflijkste aller muzen. Ik heb naar de pen gegrepen, en — dwaas die ik was — gezongen ! Het schijnt immers, dat dichters al schrijvend zingen.

« Zing, Muze, de toorn van Achilles ! » zette Homeros in. « Ik zing de held ! » En Vergilius nam de luit of greep in de harp en deed de snaren trillen :

« Dat de heilige zanggodinnen,
Die de edele dichtkonst minnen,
Me helpen op het dichterpad ;
Opdat ik dan vol inspiratie
En in gunstige situatie
Vullen zoude blad na blad ! »

Mijn smeken, roepen en zingen, 't was alles te vergeefs : boter aan de galg ! Wanhopig schier bleef ik uitkijken naar inniger banden met de muze ! Maar nee, ik was niet geschikt om met haar een niet onaardig paar te vormen !

Alles wat ik u, Snuffel tot nu toe opstuurde, is met veel moeite en last tot stand gebracht. Mijn werk groeide staag, maar... te traag.

Het wordt niet neergepend in vlagen van poëtische bevlieging, als het ware in één pennetrek. Ik behoor niet tot de uitverke-

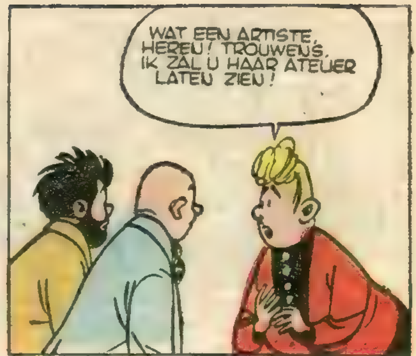
(Zie vervolg blz. 19)

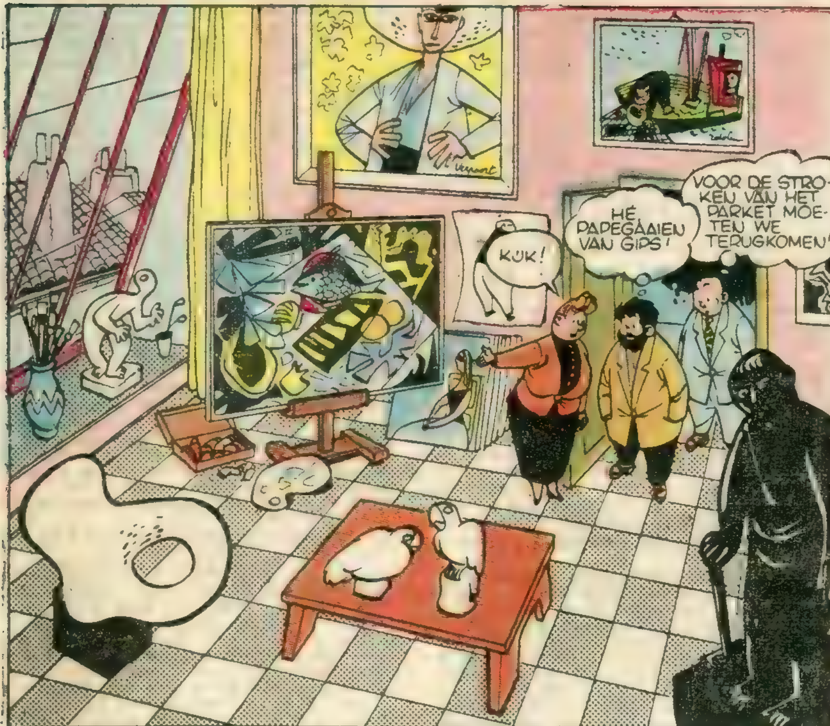
DE BAARD EN DE KALE

OSCAR EN ZIJN GEHEIMEN

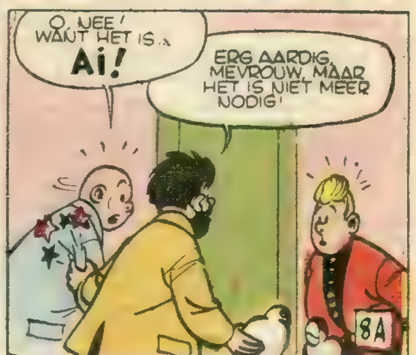
DOOR WILL — TEKST VAN BEN

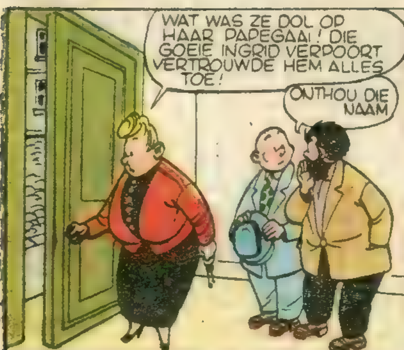
DE PAPEGAAI VAN ONZE BEIDE VRIENDEN HERHAALT HARDNEKKIG: "ONDER DE DERDE STROOK VAN HET PARKET". NIEUWSGIERIG GAAN ZE NAAR HET HUIS VAN ZIJN VORIGE EIGENARES

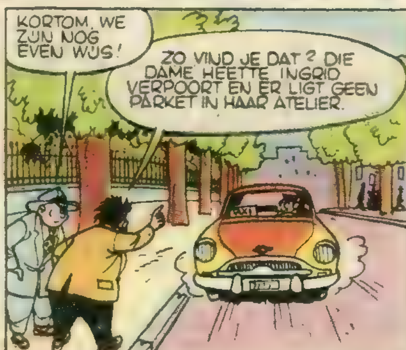

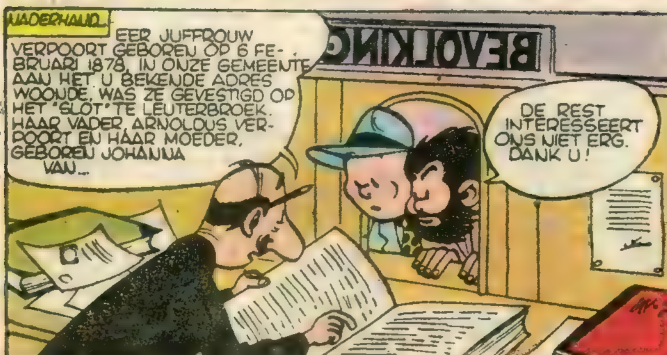

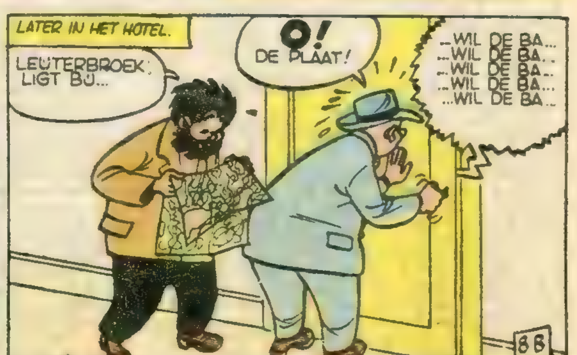

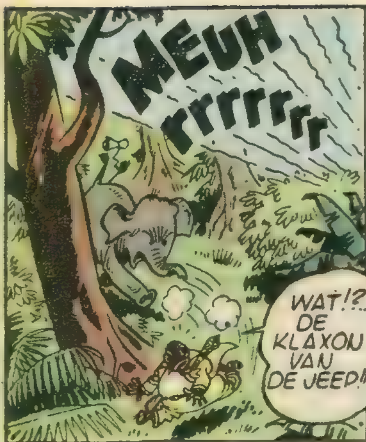

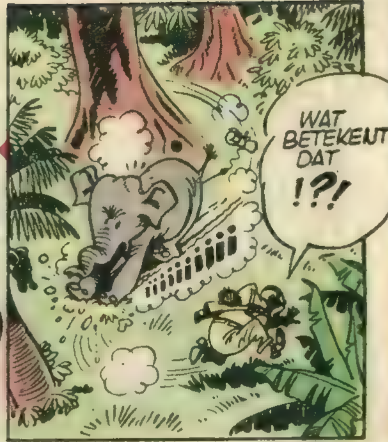

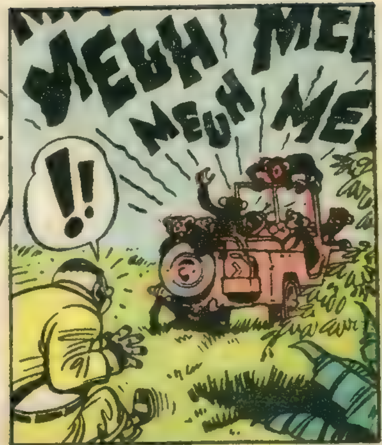

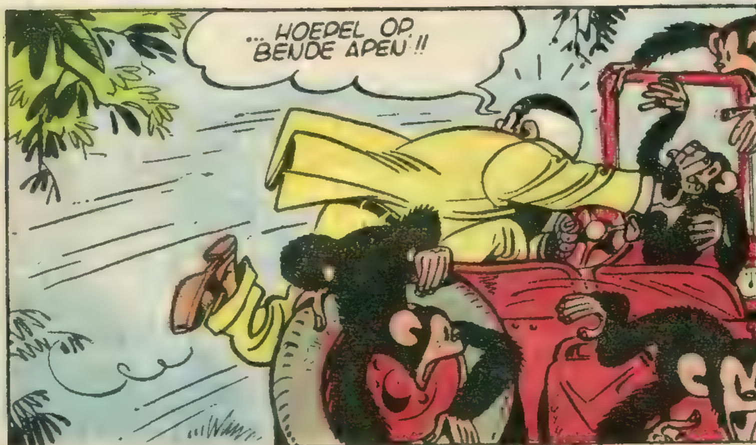
(WORDT VERVOLGD).

STILTE WE DRAAIEN

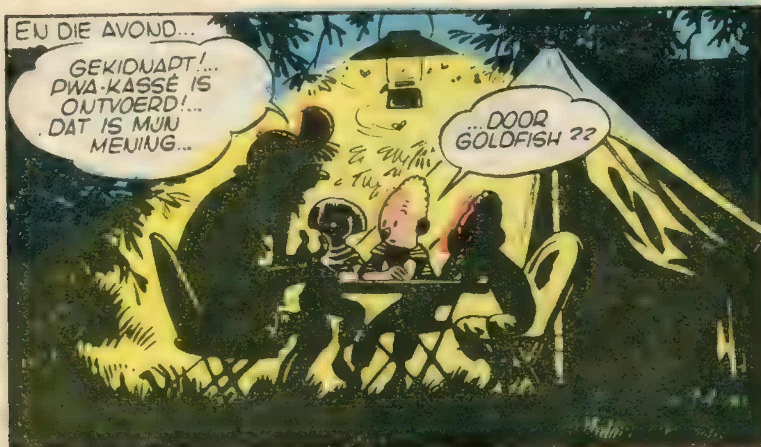

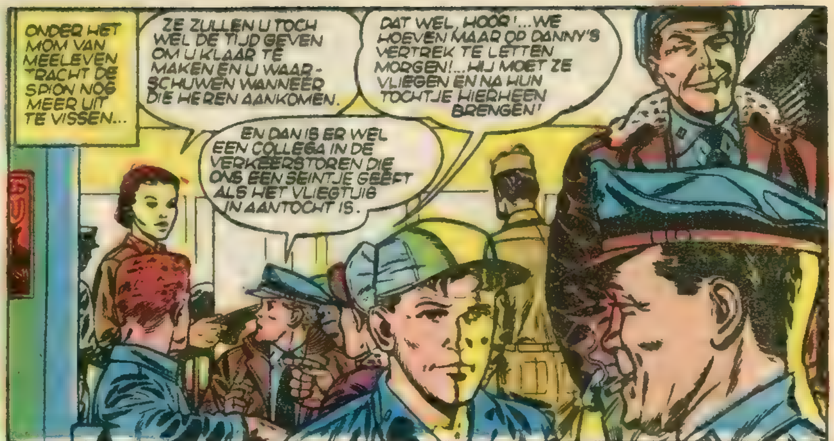

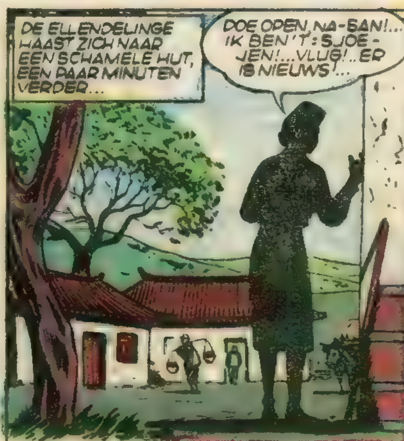

WORDT VERVOLGD

BUCK DANNY
DE ONBEMANDE VLIEGTUIGEN

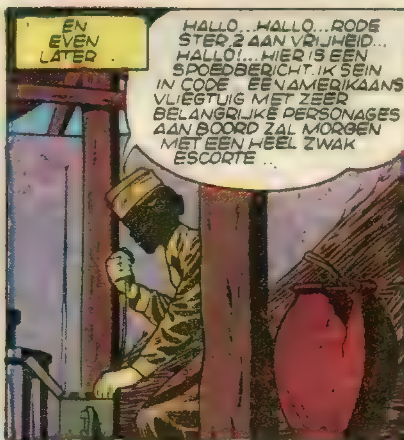

ONDER HET MOM VAN MEELEVEN TRACHT DE SPION NOG MEER UIT TE VISSEN...
ZE ZULLEN U TOCH WEL DE TIJD GEVEN OM U KLAAR TE MAKEN EN U WAARSCHUWEN WANNEER DIE HEREN AANKOMEN.
DAT WEL, HOOR!...WE HOEVEN MAAR OP DANNY'S VERTREK TE LETTEN MORGEN!...HIJ MOET ZE VLIEGEN EN NA HUN TOCHTJE HIERHEEN BRENGEN!
EN DAN IS ER WEL EEN COLLEGA IN DE VERKEERSTOREN DIE ONS EEN SEINTJE GEEFT ALS HET VLIEGTUIG IN AANTOCHT IS.

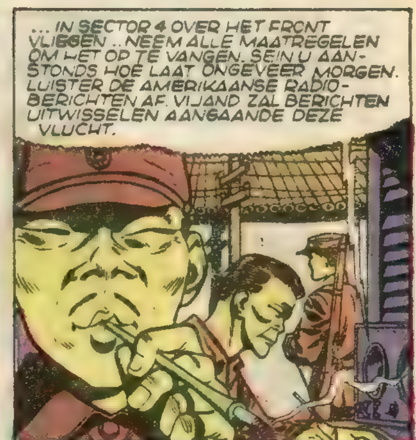

EEN POOSJE LATER KNIJPT DE NOORD-KOREAANSE ONDER EEN VOORWENDSEL UIT...
DE ONZEN MOETEN GEWAARSCHUWD WORDEN. LUKT 'T ZE HET TOESTEL TE ONDERSCHEPPEN, DAN BRENGEN ZE DIE LAMME YANKEES EEN VRESELIJKE SLAG TOE.

DE ELLENDELINGE HAAST ZICH NAAR EEN SCHAMELE HUT, EEN PAAR MINUTEN VERDER...
DOE OPEN, NA-SAN!... IK BEN 'T: SJOE-JEN!...VLUG!...ER IS NIEUWS!...

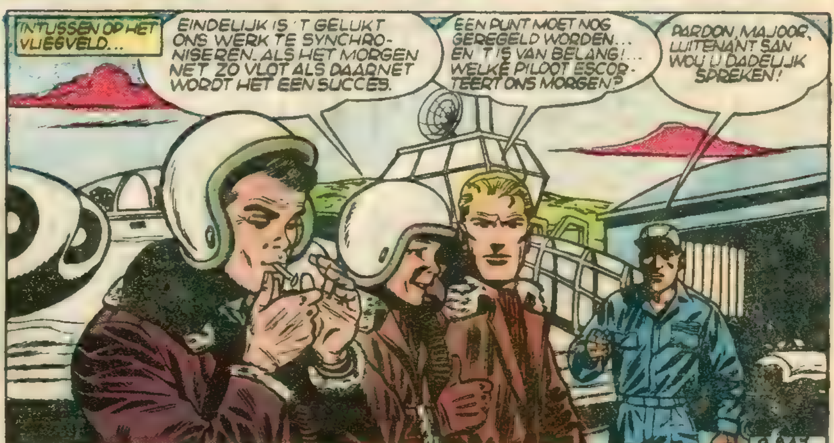

KOM GAUW BINNEN!... WAT IS ER? IS RYGMAN-SAN EINDELIJK BESLOTEN?...
NEE!...EN NA MIJN BRIEF JE AAN HEM MOET IK WEL VERDWIJNEN. MAAR GEEN NOOD...IK GA MET EEN RUSTIG GEMOED

WAT BEDOEL JE, SJOE-JEN?...
DAT LEG IK NOG WEL UIT, MAAR NU DRINGT DE TIJD. HELP ME DE ZENDER TE VOORSCHIJN HALEN. IK MOET EEN DRINGEND BERICHT UITZENDEN. GA JIJ INTUSSEN OP DE UITKIJK STAAN.

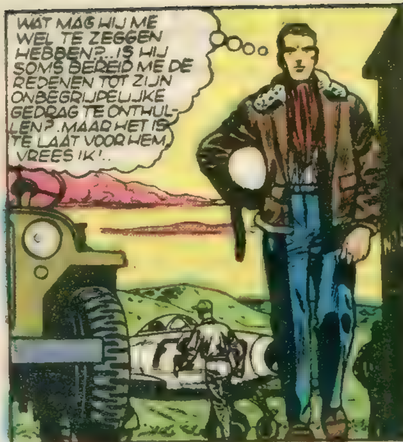

EN EVEN LATER.
HALLO...HALLO...RODE STER 2 AAN VRIJHEID... HALLO!...HIER IS EEN SPOEDBERICHT. IK SEIN IN CODE... EEN AMERIKAANS VLIEGTUIG MET ZEER BELANGRIJKE PERSONAGES AAN BOORD ZAL MORGEN MET EEN HEEL ZWAK ESCORTE...

... IN SECTOR 4 OVER HET FRONT VLIEGEN ..NEEM ALLE MAATREGELEN OM HET OP TE VANGEN. SEIN U AANSTONDS HOE LAAT ONGEVEER MORGEN. LUISTER DE AMERIKAANSE RADIOBERICHTEN AF. VIJAND ZAL BERICHTEN UITWISSELEN AANGAANDE DEZE VLUCHT.

HET BERICHT VAN DE SPION WORDT ONTCIJFERD..
ZO! ZO!...DAT IS VAN HET GROOTSTE BELANG. VLUG!...TJEN-LAP!... ROEP HET HOOFDKWARTIER AAN EN GEEF DIT DOOR!

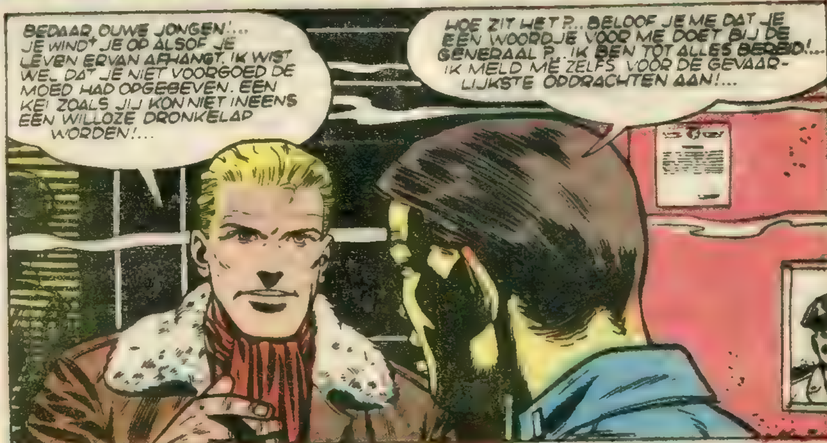

INTUSSEN OP HET VLIEGVELD...
EINDELIJK IS 'T GELUKT ONS WERK TE SYNCHRONISEREN. ALS HET MORGEN NET ZO VLOT ALS DAARNET WORDT HET EEN SUCCES.
EEN PUNT MOET NOG GEREGELD WORDEN... EN 'T IS VAN BELANG!... WELKE PILOOT ESCORTEERT ONS MORGEN?
PARDON, MAJOOR, LUITENANT SAN WOU U DADELIJK SPREKEN!

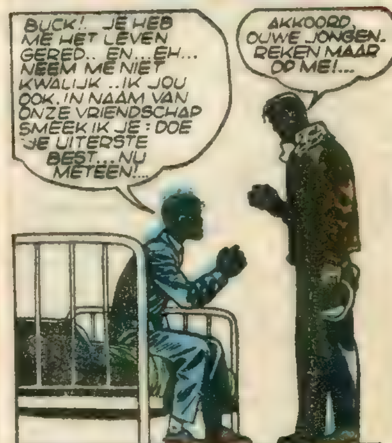

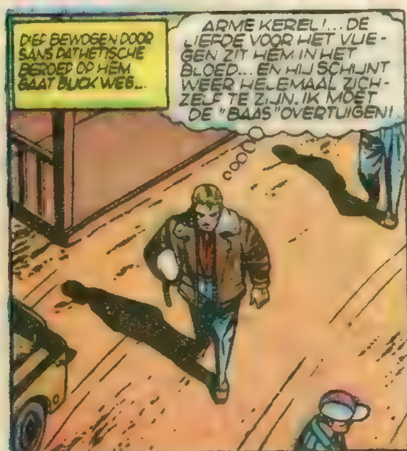

WORDT VERVOLGD

Johan DE HEER VAN RODENSTEYN

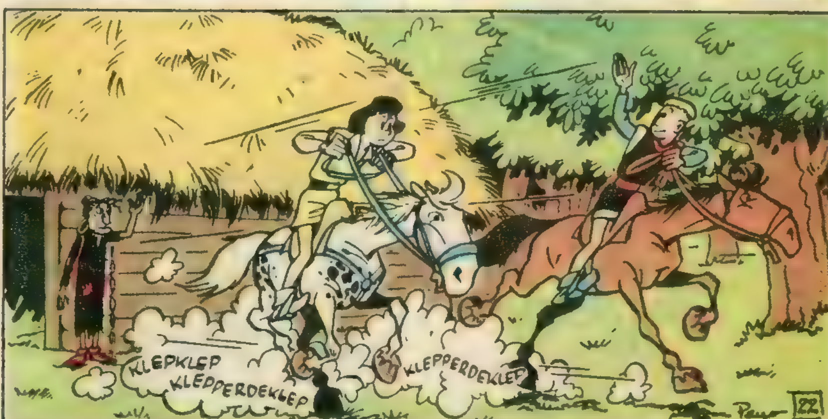

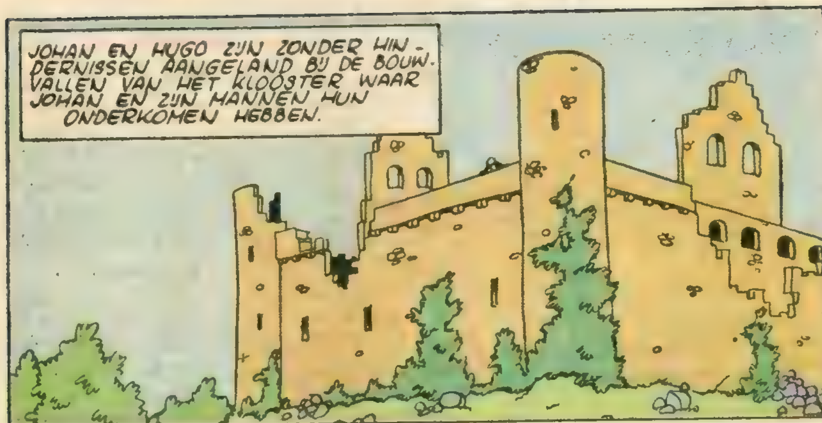

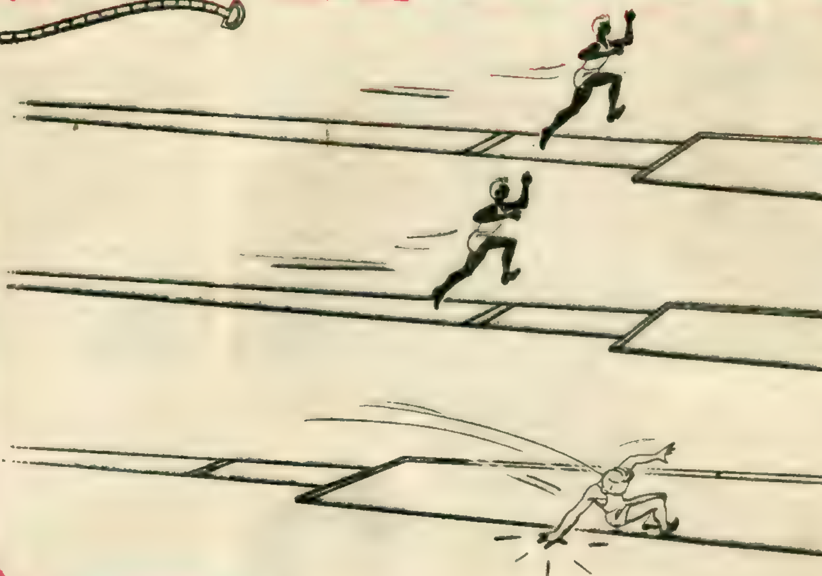

WORDT VERVOLGD

HUP ROBBEDOES

Ha. de springbak is vrij ! Dan kunnen we meteen zien of Robje echt de fouten van die schooljongens niet meer maakt, zoals hij zelfzeker beweert !

Netjes zet hij zijn bakens uit... Daar gaat-ie !

Ik krijg geen sprong te zien. Voor de afzetplank buigt Robje af, als een koppig paard, dat niet over een hindernis wil.

— Alle begin is moeilijk, roept Rob. Mijn merktekens liggen niet goed !

Hij verschikt wat aan zijn bullen, die de aanloop moeten regelen en start opnieuw.

Tweede poging. Nu is de aanloop goed. Ook het eerste merkteken wordt goed genomen. Ook het tweede... Dan... Oei ! oei !... Hij zet al af een twintig centimeter voor de afzetplank ! Toch springt hij.

Ik kijk niet eens naar de sprong, maar wijs hem naar de plek van afzetten.

— Kijk eens, wat je hier verloren hebt !... Twintig centimeter op zijn minst !

— Dan liggen mijn merklappen nog niet goed, meent Rob.

— Leg die dan vlug beter ! Je bent geen beginneling meer ! Ja, met die merktekens is het altijd een moeilijke geschiedenis. Even wennen weer... Maar jij mag, als oude vos, daarop niet meer stranden !

Bij de derde poging heeft Rob de plank werkelijk te pakken. Zo gaat het beter.

Om hem wat moed te geven trek ik mijn decameter uit. Ja, dat brengt er het gewenste vuur in.

— Opgelet, Rob ! Nu gaan we je resultaten meten. De meter is onverbiddelijk. Daarom nog enkele waarschuwingen vooraf...

FRANK.

Onze Knollentuin

(Vervolg van blz. 11)

renen (?), die slechts op inspiratie hoeven te wachten om in één nacht hele vellen vol te schrijven. Om een vers uit mijn pen te krijgen moet ik er eerst op kauwen als op taai vlees. Geen duizenden verzen vloeien uit mijn van poëzie borrelende veder. Honderden maagdelijke bladen worden door mij niet met lyrische ontboezemingen beklad. Mijn pennevruchten zijn geen werken van artistieke waarde, noch betekenen zelfs een mijlpaal in de « Robbedoes »-letterkunde ! Geen tafeleren beschreef ik in ongeëvenaarde poëtische vlucht.

Ik heb enkel gebrobbeld, wat prutswerk verricht. Na al mijn gekrabbel en nietsnutterswerk staat het als een telefoonpaal boven water, dat de zoete, lieve kunstmaagd niet met mij overweg wil.

Niet het minste recht heb ik fier te zijn over mijn werk. Wanneer ik — rijmelend keuvelaar — andere-grote-dichters lees, moet ik wel beschaamd en hoogrood mij buigen en tegelijk als een knipmes : dicht !

Eenieder zij het echter toegelaten te pogen ! Als echter alle werk maar pogen blijft, als ge weet, dat ge toch nooit een groot of klein poëet zult worden, waarom dan verder knoeien ? Ik waande mij geroepen, maar moet helaas mijn onmacht betreuren. Weer eens is de uitspraak in tel :

« Multi sunt vocati, pauci vero electi ! »

Het brutale der harde realiteit staat naakt — maar dan omgekeerd — voor mijn mooiste levensillusie, als een arm maagdeke voor haar eerste zondeke en schreeuwt me toe : « Jongen, hou op met knoeiwerk ! Ge zijt niet geroepen om de edelste zaak ter wereld te dienen ! »

Op mij die « grote literatuur » nastreefde, is het woord van O. K. De Laey toepasselijk :

« Ze volgen vader Vondel na
in dondrend rijmgeklater !
Ze drinken goede wijn, helaas,
doch lozen... zuiver water ! »

Maar zoals Wilhelm Tell : « Ich habe getan was ich nicht lassen konnte ! »

Nu echter zal ik het toch laten en de poëet in mij op de knieën en daarna op zijn twee oren dwingen om hem verder te laten rusten : Requiescat in pace !

Voor mij — nu zijn carrière als poëet een einde neemt — zal het steeds een zeemzoet genoegen wezen te weten, dat toch greintjes sympathie van sommige bewoners van het Robbedoeshuis naar mij zijn uitgegaan, dat ik de overtuiging mag voeden, toch iets verricht te hebben, hoewel mijn werk maar mager is, dat iets ten goede is gekomen aan de edelste zaak van de wereld, die we dienen : de poëzij !

U zult het misschien betreuren, Snuffel, alsmede het ganse Robbedoeshuis, dat een machtig kunstenaar (hi, hi !) en rijmelaar van dat allooi zijn prachtgewrochten ende meesterwerken (hm, hm !) voor zijn aardse stervelingen verdoken houdt en dus vele karamelverzen verloren gaan, doordat ze in de kiem gesmoord worden ! !

Vele dichters komen en gaan ; van weinigen blijft het werk. Weer is er één gekomen en gegaan, met de zekerheid in zich, dat — moesten zijn geschriften ooit gepubliceerd worden — het boven alle twijfel vaststaat, dat de exemplaren met honderden in de uitstalramen zouden... blijven liggen, uitziende naar kopers en koopsters !

Ziezo, Snuffel, de gulste groeten van iemand, die weer een normaal mens wordt, want die ophoudt poëet te zijn. Dichters zijn « zonderlinge zielen », curieuze en abnormale mensen, leert de volkswijsheid, die het dikwijls bij het rechte eind heeft !

JEF uit Beveren-R.

Beste Jef,

Die ijscreem vind ik een wankel beeld. Geen enkele student aan de universiteit blijft koud voor een portie vanille-ijs ! Een gedicht is heus niet enkel het product van opgezweept « gevoel, verbeelding en heldenmoed », zoals de romantici verkondigden. Tegenwoordig puren de modernsten naar de oorspronkelijkste fionkeringen van het woord, zo fris gebruikt, alsof het de eerste keer is, dat je het in dat bepaald verband tegenkomt. Ik raad je dan ook dringend aan, het werk van andere dichters te blijven lezen en je daarbij niet te beperken tot het werk van Vlamingen alléén. Ik betreur niets. Als de rijmelende kunstenaar zijn weg maar vindt, waarbij ik hem bescheiden ook op proza wijs. Legt in de knollentuin de ene dichter zijn pen neer, anderen volgen op voet. Zo zijn er vroegere « Robbedoes »-dichters, die in jongerentijdschriften al hun partijtje meeblazen en zich zelfs bekroond zien ! In onze knollentuin wordt verder gewroet. Jef, alle succes bij vorming en studie en de volle sympathie van je toegenegen Snuffel.

Nu je zwanenzang.

LAAT ME...

Laat me door het leven gaan
Weldoend én in eenvoud, Heer,
Laat me langs de levensbaan
Helen alle menselijk zeer.

De dorstigen laven en drenken,
De hongeren spijziging schenken,
De naakten kleden en dekken,
Tot opstaan — verrijzenis — wekken

De schamele broze zielen,
Die zwak en zondig vielen,
Vergetend het doel van hun leven,
Dat hen door hun Heer is gegeven...

Laat me steeds met milde hand
Helen alle menselijk zeer,
Wandlen door het levensland
In eenvoud weldoend, Heer !

JEF uit Beveren.

GODELIEVE Tj., een nieuw rakkeresje uit Waregem, krijgt een eervolle vermelding voor haar nagetekende tekenknolletjes tegelijk met de groeten van Piet Kwabbernoot voor haar en haar broertje Marc. Je hebt het woord « Pinokkio » verkeerd getekend ! Volgende keer beter ? Probeer nog eens, maar let dan ook op het juiste adres : Ommeganckstraat 21 ! Nu heeft je brief gezworven van Antwerpen naar Brussel, van Brussel naar Gent en van Gent weer naar Antwerpen ! Knap van de post, dat hij toch terechtkwam !

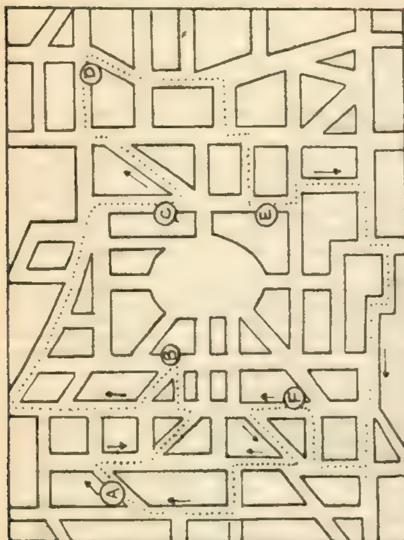
Wie komt daar opdagen ? Natuurlijk Sjarel met de pijp, die ons dit overvolle tuintje uit wil zetten. Tot volgende week, rakkers en rakkeresjes !

SNUFFEL.

WIE WEET HET ?

(Oplossingen van bladz. 5.)

SPEL Nr. 1

SPEL Nr. 2

1. — Geen hengsel meer aan de emmer.
2. — Geen contact meer aan de strijkbout.
3. — Geen veer meer aan de tang.
4. — Geen hak meer aan de laars.
5. — De decimeter heeft maar 10 centimeterstreepjes in plaats van elf. Dus zijn er maar 9 cm., geen 10.

SPEL Nr. 3

Opmerking Nr. 1 is gemaakt door de dame (B).
Opmerking Nr. 2 is gemaakt door de hond (A).
Opmerking Nr. 3 is gemaakt door de geleerde (E).
Opmerking Nr. 4 is gemaakt door de schilder (G).
Opmerking Nr. 5 is gemaakt door het meisje (F).
Opmerking Nr. 6 is gemaakt door de concierge (C).
Opmerking Nr. 7 is gemaakt door de kok (D).

SPEL Nr. 4

1. — Afstand hardlopen op de baan.
2. — Januari, Februari, Maart, April.
3. — Een voetbalwedstrijd.
4. — Een knoop (zeemaat) in meters omgezet.

LEVE ONZE CLUB

OPROEPEN

✱ Alle rakkers van Almelo tussen 12 en 15 jaar kunnen zich melden bij Kees ter Woort, Schimmelpenninckstraat 11, Almelo. Inschrijven 's Woendags tussen 1 en 6 uur en elke avond na 7 u. 30. Doel van de club: knollenkweek, voetballen, zwemmen, enz.

✱ Rakker Roland Duyk, Postliggend, Matadi, Belgisch Kongo, zou graag alle voetballessen en turnoefeningen verzamelen, die totnogtoe in « Robbedoes » verschenen zijn. Wie kan hem die bezorgen? Stuur ze rechtstreeks aan hem.

✱ Alle rakkers die lid willen worden van Robbedoes Vlieg Club te Antwerpen, kunnen zich melden, alle Zaterdagen van 2 tot 3 uur, bij rakker Raymond Carpentier, Arlettenstraat 9, Antwerpen. (Driemaal bellen.)

✱ Rakker Frans Teughels, Korenmarkt 30, Mechelen, zou graag een plaatselijke Robbedoesclub oprichten te Oostende. Leden worden met open armen ontvangen.

✱ Rakker Florimond Cools, Essen. Graag willen we je oproep publiceren, maar je vergeet je volledig adres op te geven. Als je schrijft voeg er dan je oproep nog eens bij.

✱ Alle Robbedoesrakkers van Poperinge sluiten aan bij de R. H. V. P. Inschrijvingen alle dagen bij de leider: Pol Igodt, Rekhofstraat 21, Poperinge. Doel: speuren, knutselen, rolschaatsen, poppenspel, voetballen, lopen en springen enz.

✱ Rakkeres M.-L. Roelens, Steenweg op Ronse 29, Nukerke, zou graag een Correspondentie-club stichten. Rakkeresjes, die daar iets voor voelen, schrijven haar dadelijk een briefje. Vooral met Hardwig, Oekselfoeksel en Carmencita zou ze willen corresponderen.

BRIEVENBUS

Superman, Rotterdam. — Over dat geval hebben we vroeger al eens gehoord. We hebben dan ook de nodige maatregelen getroffen. In elk geval beste dank voor de waarschuwing.

J. Waelburgs. — Voor de plaatselijke Robbedoesclub bestaat er geen ander reglement dan de Erewet op de clubkaarten. Zo'n club mag je helemaal op eigen houtje organiseren. Natuurlijk mag je in « Robbedoes » een kosteloze oproep laten publiceren.

Zorro X, 1939. — Die lidkaarten en kentekens kosten evenveel als de gewone lidkaarten. Het briefpapier kan je alleen bij « Robbedoes » bestellen.

Robbedoesvriend nr. 29417, Hasselt. — Dergelijke oproepen mogen niet meer in « Robbedoes » verschijnen. De reden zal je wel begrijpen.

Superman, Berchem. — Alle leden van een plaatselijke Robbedoesclub moeten lid zijn (of worden) van de grote Robbedoesclub. De voorwaarden verschijnen geregeld in « Robbedoes ».

Zorro de Zwarte, Willebroek. — Een Robbedoes Voetbalploeg moet alleen over spelers en een bal beschikken. En natuurlijk kan je niet op zolder spelen, maar van de rest hoef je je niet te veel aan te trekken.

HALLO! GOED NIEUWS!

Ons speciaal

Kerstnummer

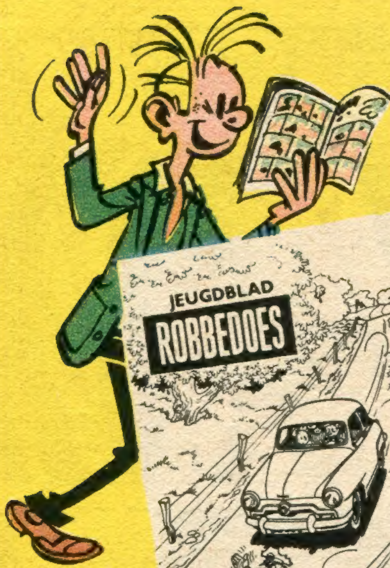
verschijnt **volgende week!**

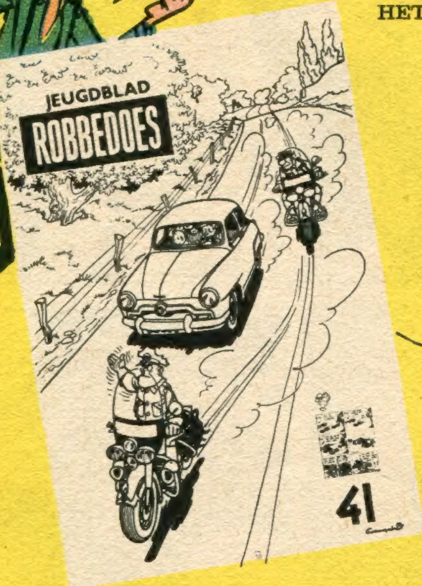
- *Prachtig uitgevoerd in Offsett- en koper-diepdruk.*
- *Het bevat 40 BLADZIJDEN boeiende en kleurige beeldverhalen, kerstverhalen, winterspelen en knutselwerk en talrijke verrassingen.*
- *Ofschoon dit Kerstnummer een echt luxe-nummer is en bovendien TWEEMAAL zoveel bladzijden telt als een gewoon nummer, bedraagt de prijs toch maar 8 frank.*

ZEG HET VOORT!

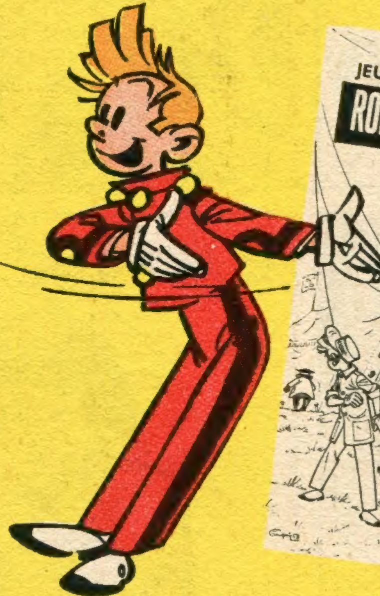
ABONNEMENTSPRIJS

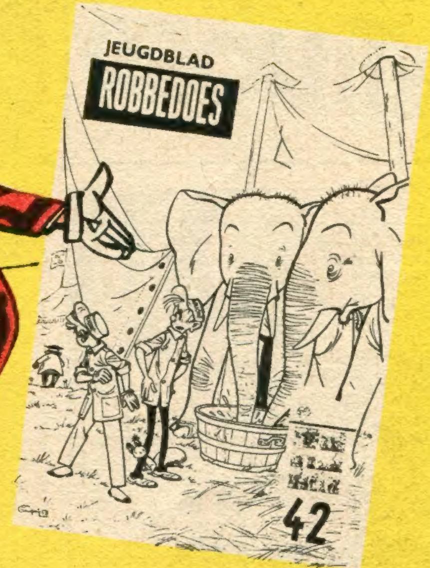
LANDEN	VALUTA	1 JAAR	6 MAAND.	3 MAAND.	BESTELLEN BIJ
België en Luxemburg	**B. Fr.**	**260**	**130**	**65**	**Uitg. J. Dupuis, Zonen & Co.,**
Belgisch Kongo	**B. Fr.**	**272**	**136**	**68**	**Ommeganckstraat 21, Antwer-**
Andere landen	**B. Fr.**	**280**	**140**	**70**	**pen. - P. C. R.: 3621.59.**

JEUGDBLAD
ROBBEDOES
41

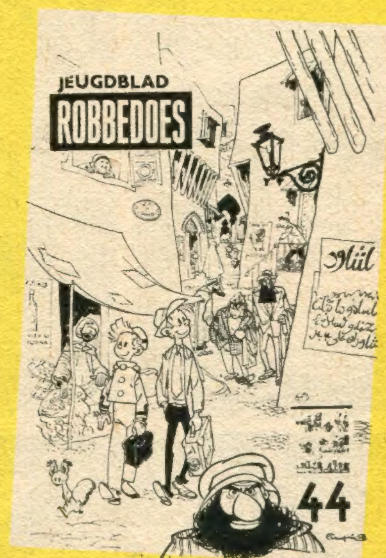

JEUGDBLAD
ROBBEDOES
42

JEUGDBLAD
ROBBEDOES
43

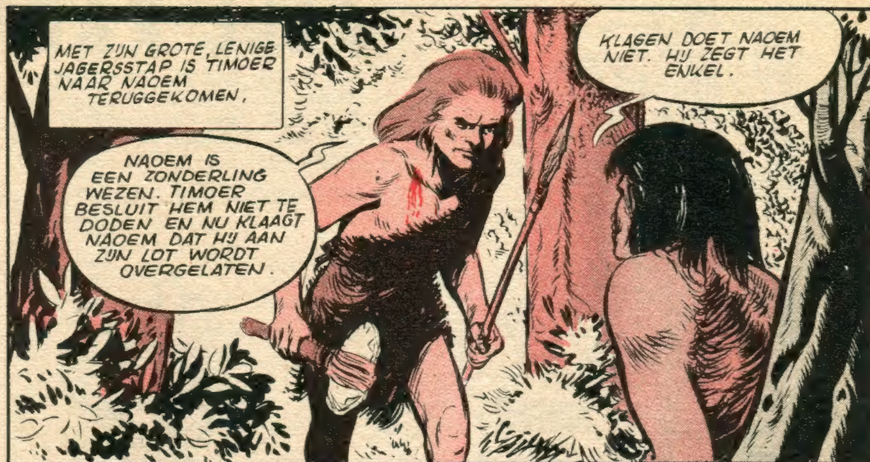
JEUGDBLAD
ROBBEDOES
44

Beelden uit de WERELDGESCHIEDENIS

DE HORDE VAN TIMOER

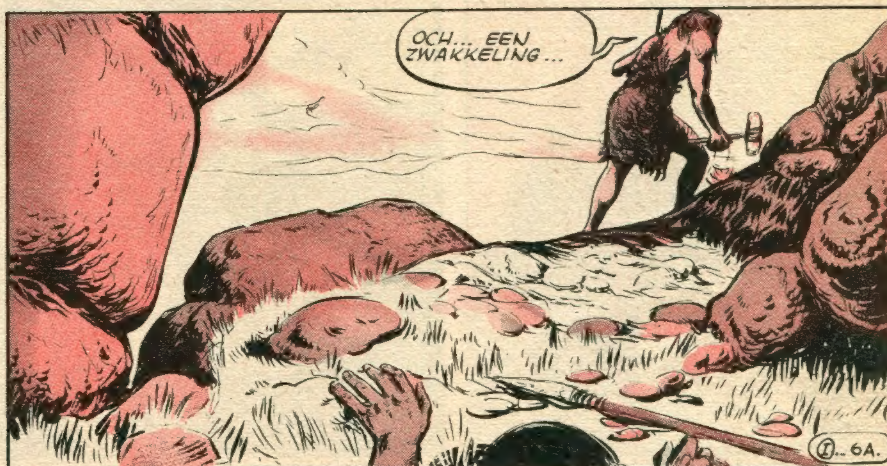

ZIJN PIJN VERBIJTEND DOET NAOEM EEN STAP VOORUIT EN NOG EEN.

DAN KOMT ER INEENS EEN GROTE, DONKERE LEEGTE WAARIN ZIJN GEEST WEGZINKT.

VERACHTELIJK KEERT TIMOER MET ZIJN VOET NAOEMS LICHAAM OM.

OCH... EEN ZWAKKELING...
6A.

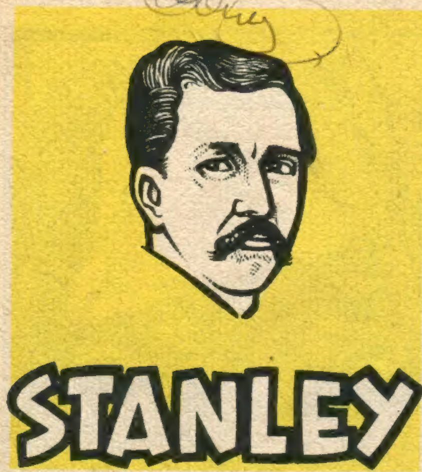

NIET VER ERVANDAAN KOMT EEN TIJGER UIT ZIJN HOL. HET UUR VAN DE JACHT NADERT.

TIMOER STAAT STIL. GINDS, IN DE OPEENSTAPELING VAN ROTSEN HEEFT HET ROOFDIER EEN LANG GEGROM LATEN HOREN. EN TIMOERS GEDACHTEN GAAN METEEN TERUG.

IK BLIJF ALLEEN EN DE DIEREN ZULLEN MIJ VERSLINDEN!

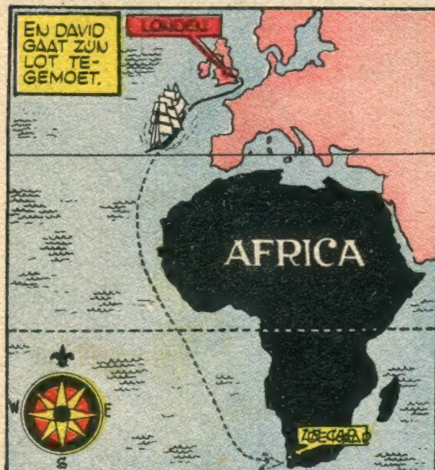

TIMOER WENDT ZICH MET EEN RUK OM, AARZELT EVEN EN HOLT DAN TERUG.

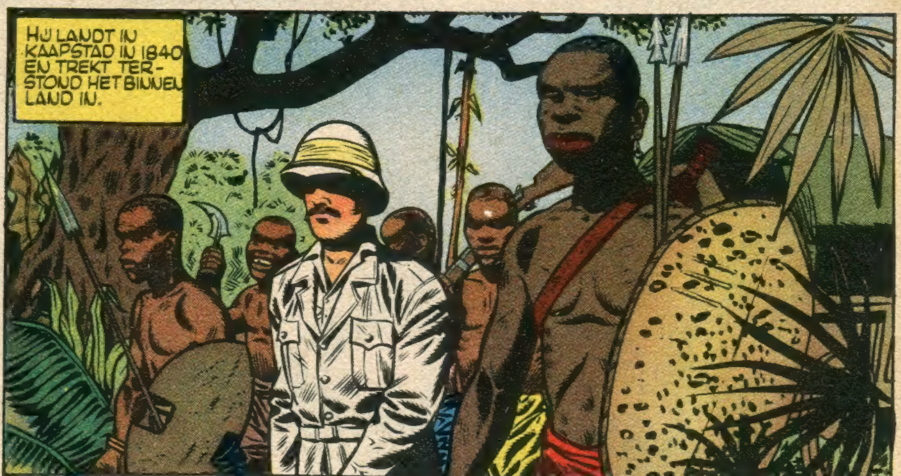

ALS NAOEM DOOR HET KOELE WATER DAT OVER ZIJN GEZICHT VLOEIT ZIJN OGEN OPENT, ZIET HIJ TIMOERS GROTE LICHAAM EN ZIJN ONGERUSTE GEZICHT OVER ZICH HEEN GEBOGEN.
IS NAOEM UIT ZIJN SLAAP ONTWAAKT?
JA, EN NAOEM ZIET ZIJN VRIEND.
6B.

(WORDT VERVOLGD)

Uitgeverij J. DUPUIS, Zonen en Co.